

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 215.411 van 29 september 2011
in de zaak A. 196.828/VII-38.093.**

In zake : Herman LEYSEN
 wonende te 2170 Merksem
 M. de Swaenstraat 13
 alwaar woonplaats wordt gekozen
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sonja De Meyer

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 18 juni 2010, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 20 april 2010
waarbij het beroep van Herman Leysen tegen de beslissing van de gouverneur van
de provincie Antwerpen van 8 december 2009 tot weigering van een vergunning
tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend
en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag
opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 september 2011.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sonja De Meyer, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker dient een aanvraag in tot het verkrijgen van een wapenvergunning voor een pistool van het merk Lignose, model/type 2A - halfautomatisch, kaliber 6.35 mm Browning. Het betreft de hernieuwing van een bestaande vergunning. De wettige reden voor het wapenbezit is "sportief en recreatief schieten".

3.2. Op 10 augustus 2007 verleent de lokale politie van de politiezone Antwerpen een gunstig advies. In dat advies wordt onder meer vermeld dat de verzoeker over een blanco strafregister beschikt.

3.3. Op 8 december 2009 weigert de gouverneur van de provincie Antwerpen verzoekers vergunningsaanvraag tot het voorhanden hebben van het voormelde vuurwapen. Die beslissing luidt als volgt :

"(...)

Overwegende dat betrokkene als wettige reden 'sportief en recreatief schieten' opgeeft, maar dat de aanvraag een pistool betreft met een looplengte kleiner dan 7,62 cm;

Overwegende dat betrokkene erop wijst dat het pistool voorzien is van een vast mikorgaan bestaande uit een 'groef' met een korrel ter hoogte van de monding van de loop maar dat dit voor een wapen met een zeer kleine loop onvoldoende is en dat een regelbaar mikorgaan een minimale vereiste is om hiermee op een sportieve manier te kunnen schieten, waaruit duidelijk blijkt dat dit wapen niet ontworpen werd voor sportief of recreatief schieten, maar eerder om als verdoken, niet zichtbaar verdedigingswapen te worden gedragen;

Overwegende dat het FN Browning 'Baby'-pistool, model 1906, kaliber 6,35 mm, waarnaar betrokkene verwijst in zijn aanvraag, vroeger inderdaad het dienstwapen van de politieofficieren, maar dat dergelijke officieren toen vrijwel nooit betrokken werden bij interventies en het wapen in kwestie meer een symbool van hun ambt was dan een dienstwapen;

Overwegende dat het ontwerp van het wapen dit immers omwille van zijn technische kenmerken ongeschikt maakt voor het sportief of recreatief schieten, en er bovendien geen schietdiscipline voor bestaat;

Overwegende dat het verbod op het dragen van verdoken vuurwapens, dat een mogelijk risico voor de openbare orde betreft, primeert op het particulier recht om recreatief te schieten;

(...)"

3.4. Met een brief van 14 december 2009 stelt de verzoeker bij de minister van Justitie beroep in tegen die beslissing van de provinciegouverneur.

3.5. Op 20 april 2010 verwerpt de minister van Justitie het beroep van de verzoeker. Dit is de bestreden beslissing. Zij luidt als volgt :

"(...)

als wettige reden heeft u het sportief en recreatief schieten opgegeven. Art. 11, §3, 9° van de wapenwet vermeldt uitdrukkelijk dat u voor het verwerven en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie een wettige reden moet opgeven, en dat het type wapen ook in overeenstemming moet zijn met de reden waarvoor de vergunning gevraagd wordt.

Uw aanvraag betreft een bezitsvergunning voor een vuurwapen waarvan de lengte van de loop 5,4 cm bedraagt. De totale lengte van het wapen is slechts 11,9 cm. Gezien de geringe omvang van het wapen - en meer in het bijzonder de zeer korte loop - kan worden gesteld dat dit wapen moeilijk beheersbaar is

om er met precisie mee te schieten. Dit maakt dan ook dat dit type wapen niet geschikt is voor het sportief schieten en op zijn minst als gevaarlijk moet worden beschouwd voor het recreatief schieten. Bovendien werden de zogenaamde 'babywapens' niet ontworpen om er het sportief en recreatief schieten mee te beoefenen. Dit type vuurwapen werd ontworpen om als verdedigingswapen te gebruiken, en is dan ook enkel geschikt voor zelfverdediging op korte afstand.

(...)

Aangezien het type wapen waarvoor u de vergunning heeft aangevraagd niet in overeenstemming is met de opgegeven wettige reden, kan worden besloten dat u niet heeft voldaan aan alle voorwaarden die worden vermeld in art. 32, 3^e lid van de wapenwet. Bijgevolg kan u geen vergunning tot het voorhanden hebben van het (...) vuurwapen worden toegekend :

(...)"

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht. Hij stelt dat geen specifieke discipline bestaat voor het betrokken vuurwapen, zodat hij de vereiste proeven met dat wapen heeft kunnen afleggen. Hij zet uiteen dat het pistool ontworpen is met een miklijn, bestaande uit een gleuf met aan de monding van de loop een korrel, precies om van op langere afstand op doel te schieten. Dat dergelijke miklijn ondoelmatig zou zijn, vindt volgens hem geen steun in de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet), noch in de resultaten van de afgelegde proeven. Integendeel is het pistool perfect beheersbaar om nauwkeurig mee te schieten. Hij stelt vast dat de verwerende partij het betrokken vuurwapen niet dienstig acht voor het sportief en recreatief schieten op basis van de lengte ervan, terwijl de wapenwet dienaangaande geen enkele definitie bevat. Hij meent dan ook dat de bestreden beslissing louter gesteund is op een "veronderstelling", die geen steun vindt in de wapenwet.

Voorts stelt de verzoeker dat de verwerende partij het betrokken vuurwapen als een verweerwapen beschouwt, terwijl de wapenwet niet langer een

categorie "verweerwapens" bevat. Bovendien merkt hij op dat nergens in de wapenwet bepaald wordt dat een verweerwapen niet voor sportieve of recreatieve doeleinden gebruikt kan worden.

5. De verwerende partij antwoordt dat de wapenwet in een principieel verbod op wapenbezit voorziet, en dat de vergunning de uitzondering is. Dergelijke uitzondering dient volgens haar beperkend te worden uitgelegd. Zij meent dat verwijzingen naar de vroegere wapenwetgeving niet kunnen worden weerhouden, daar thans een nieuwe wapenwet van kracht is.

Zij stelt dat het feit dat de verzoeker met het betrokken wapen het sportief en recreatief schieten uitoefent, geen bewijs vormt van de geschiktheid van het wapen daartoe. De vaststelling dat het wapen klein is, een korte loop heeft en niet werd ontworpen voor het sportief en recreatief schieten, volstaat volgens haar om te besluiten dat het wapen niet geschikt is voor de ingeroepen wettige reden.

Voorts laat zij gelden dat haar taak beperkt is tot het onderzoek of de ingeroepen reden wettig is en of het type wapen overeenstemt met de ingeroepen reden en dat het hierbij van geen belang is dat het begrip "verweerwapen" niet wordt gedefinieerd in de wapenwet. Zij meent dat de vaststelling dat het wapen enkel geschikt is voor zelfverdediging op korte afstand zorgvuldig en redelijk is en voldoet aan de motiveringsplicht.

6. De verzoeker repliceert dat hij eind 2009 schietproeven heeft afgelegd onder toezicht en in aanwezigheid van twee examinatoren, gemachtigd door een overkoepelende organisatie van schuttersverenigingen. Daar deze examinatoren de praktische schietproef voor recreatief schieten met het betrokken vuurwapen toelieten, meent hij dat dit wapen als geschikt mag worden beschouwd voor het recreatief schieten.

Beoordeling

7. Artikel 11, § 3, van de wapenwet luidt als volgt :

"De vergunning wordt slechts verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden :

(...)

9° een wettige reden opgeven voor de verwerving en het voorhanden hebben van het betrokken wapen en de munitie. Het type wapen moet overeenstemmen met de reden waarvoor het gevraagd wordt. Deze wettige redenen zijn, onder de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen voorwaarden:

(...)

b) het sportief en recreatief schieten;

(...)"

8. Ingevolge de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de gemeenschappen bevoegd voor sport.

In artikel 2, 5°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 11 mei 2007 houdende het statuut van de sportschutter wordt onder "sportschieten" verstaan "het beoefenen van de schietdisciplines die worden aangeboden door de internationale schietsportfederatie die erkend is door het Internationaal Olympisch Comité, of door de schietsportfederaties, met uitzondering van het buksschieten".

In de omzendbrief van de minister van Justitie van 29 oktober 2010 over de toepassing van de wapenwetgeving wordt onder "recreatief schieten" verstaan "het schieten buiten het door de gemeenschappen georganiseerde kader van het sportschieten", bijvoorbeeld omdat de schutter niet aan alle voorwaarden van actief lidmaatschap van een schietsportclub wenst te voldoen.

Blijkens die omzendbrief en artikel 2 van het koninklijk besluit van 29 december 2006 tot uitvoering van sommige bepalingen van de wapenwet moet de wettige reden "sportschieten" worden aangetoond met een sportschutterslicentie die geldig is voor een wapencategorie die overeenstemt met het type wapen waarvoor de vergunning wordt aangevraagd. De wettige reden "recreatief schieten" moet worden aangetoond met schriftelijke bewijzen van vroegere deelname aan dergelijke activiteiten, bijvoorbeeld aan de hand van de registers die worden bijgehouden in een schietclub.

9. De federale overheid beschikt over de restbevoegdheid, waaronder het veiligheidsbeleid inzake vuurwapens.

De minister van Justitie is bijgevolg bevoegd om ter vrijwaring van de openbare orde en de veiligheid vast te stellen dat een type wapen niet overeenstemt met de opgegeven reden van het voorhanden hebben van het betrokken wapen.

10. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat het type wapen van de verzoeker niet geschikt is voor het sportschieten en minstens als gevaarlijk moet worden beschouwd voor het recreatief schieten, gelet op de geringe lengte van het wapen (11,9 cm) en van de loop (5,4 cm) in het bijzonder, waardoor het wapen moeilijk beheersbaar zou zijn om er nauwkeurig mee te schieten en gelet op het feit dat dit type vuurwapen niet ontworpen werd om er het sportief en recreatief schieten mee te beoefenen, maar wel om als verweerwapen te gebruiken op korte afstand.

De verzoeker betwist ten stelligste dat het betrokken vuurwapen niet zou toelaten om er, ook van op langere afstand, nauwkeurig mee te schieten, doch slaagt er niet in te overtuigen dat het wapen ontworpen zou zijn voor regelmatig gebruik op een schietstand en niet voor uitzonderlijk gebruik als verweerwapen op korte afstand. Dit volstaat reeds om te besluiten dat de minister van Justitie in redelijkheid kon oordelen dat het type wapen van de verzoeker niet in overeenstemming is met de wettige reden "sportief en recreatief schieten" waarvoor de vergunning werd aangevraagd. Het feit dat de verzoeker de praktische schietproef in het kader van de vergunningsaanvraag met succes heeft afgelegd met het betrokken vuurwapen en dit onder toezicht en in aanwezigheid van twee examinatoren, gemachtigd door een overkoepelende organisatie van schuttersverenigingen, dat het pistool over een miklijn beschikt bestaande uit een gleuf met aan het eind een korrel en dat de wapenwet niet langer een aparte categorie "verweerwapens" bevat en evenmin bepaalt dat (korte) verweerwapens niet dienstig zijn voor het sportief en recreatief schieten, spreekt het motief niet tegen.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

11. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 3, § 1, 8°, van de wapenwet, doordat, in tegenstelling tot wat de gouverneur van de provincie Antwerpen beweert, het betrokken vuurwapen wel degelijk voldoende zichtbaar zou zijn bij het hanteren ervan.

12. De verwerende partij antwoordt dat het middel onontvankelijk is, aangezien het geen betrekking heeft op de bestreden beslissing.

Beoordeling

13. De beroepsmogelijkheid, waarin artikel 30 van de wapenwet voorziet, is een georganiseerd administratief beroep met devolutieve werking. Dit betekent dat de minister van Justitie zich een eigen oordeel moet vormen over de zaak en de zaak definitief beslecht waarbij zijn beslissing in de plaats komt van de beslissing van de provinciegouverneur zodat deze geen rechtsgevolgen meer heeft. Te dezen zijn eventuele onregelmatigheden van de beslissing in eerste aanleg gedekt door de beslissing in graad van beroep.

Het middel, dat uitsluitend gericht is tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Antwerpen van 8 december 2009, is bijgevolg onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig september tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin